வளரி ஆயுதம்

திகிரி / கள்ளர் தடி / வளரி வரலாறு

வளரி என்பது தமிழர்கள் ஆயுதமாக குறிப்பிட்டாலும், குறிப்பாக இதை பயன்படுத்தியவர்கள் முக்குலோத்தோர் (தேவர்) மட்டுமே.

1) காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை, முல்லைத் திணை தலைவன் மால் எனப்படும் மாயோன் 'கள்வன்'. அவன் ஆயுதம் வளரி. (கலித்தொகை).

2) மால் எனப்படும் சோழன் "வளரி படை" உடையவன். (சிலப்பதிகாரம்).

3) கள்ளர்களின் பெயராலேயே "கள்ளர் தடி" என்றே அழைக்கப்பட்டது. (தமிழ் அகராதி).

4) வளைதடி - கள்ளர்களின் திருமணத்தில் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது (British archaeologist Robert Bruce).

5) ஆங்கிலேயர்கள் கள்ளர்களின் பெயராலேயே "COLLERY" என்று அழைத்தனர். (Mr.Welsh).

6) கள்ளர்களின் நடுகல்லில் வளரி.

7) புதுக்கோட்டை மன்னர்களிடம் வளரி படை என்று தனி படை இருந்தது. (புதுக்கோட்டை வரலாறு).

8) ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக வளரியை கொண்டு கள்ளர்கள் "பெருங்காம நல்லூரில் " தாக்கியனர். (தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரை).

9) கள்ளர்கள் என்பார் எய்யும் 'பூமராங்' என்பது திரும்பி மீண்டுவரும் - தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்.

"வளரியை உருவாக்கியவனும், அதை வீசியவனும், அதை இந்த மண்ணை விட்டு மறைய செய்தவனும் கள்ளனே"

இதற்கான ஆதாரங்கள் என்ன என்பதை ஒவ்வொன்றாக கீழ் விளக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

திகிரி, கள்ளர் தடி, வளரி, வளைதடி, பாராவளை, எறிவளை *என்ற பெயரால் தமிழகத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆயுதமே பூமராங் என்பதாகும். பூமாராங் எனும் ஆயுதமானது கையால் வீசியெறியக்கூடிய வகையில் வளைந்த வடிவத்துடன், ஏறக்குறைய பிறை வடிவமாக இருக்கும். ஒரு முனை மிகவும் கனமாகவும் மறுமுனை கூர்மையாகவும் இருக்கும். இதனை மரம், இரும்பு, யானைத்தந்தம் போன்றவற்றால் செய்த வளரி வேட்டையாடுதலுக்கும் இரும்பால் செய்த வளரிப் போர் புரிவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.*

*வளரியை கனமற்ற நுனியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு தோளுக்கு மேலே பலமுறை வேகமாகச் சுழற்றி விரைவாக இலக்கினை நோக்கி எறிந்திட அது இலக்கினைத் தாக்கிவிட்டு எறிந்தவரிடமே திரும்பவும் வந்து சேரும். எதிரியைத் தாக்கிவிட்டு வீசி எறிந்தவரிடமே வந்து சேரக்கூடிய அற்புதமான ஆயுதம். திரும்ப வரும்பொழுது கவனமாகக் கையில் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் வீசியெறிந்தவரைத் தாக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. (**தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் (தொகுதி** I) **ப**.31).*

போர்புரியும் வீரர்கள் தம் கொண்டையில் வளரியைச் சொருகி வைத்திருப்பர். போர் மூளும்போது கொண்டையிலிருந்து உருவி வளரியின் மூலம் எதிரிகளைப் போரிட்டு வீழ்த்துவர். இத்தகுச் சிறப்புமிகு வளரியினைத் தற்போதும் கள்ளர் மற்றும் மறவர் இன மக்களின் பழைய குடும்பங்களில் காணலாம். பூசைக்குரிய பொருளாக வளரியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

*புறநானூற்றில் வளரி என்பது குறுங்கோல் வளைதடி என்பதைக் "**குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் (புறம்**.339:4)" எனும் அடி குறிப்பிடுகின்றது. ஐங்குறுநூற்றில் "**மாலை வெண்காழ் காவலர் வீசநறும்பூம் புறவின் ஒடுங்குமுயல் இரியும் (ஐங்குறு**.421:1-2) எனும் அடி*

குறிப்பிடுகின்றது. வெண்காழென்றது மாலைக்காலத்து முயலெறியும் தடியை என்னும் வளரியாகிய வளைதடியாகும். இவ்வடியில் 'காவலர்' எனும் சொல்லினை ஆராய்ந்து நோக்குகையில் காவலர் என்பார் ஊர்க்காவலை மேற்கொண்டவராவார்.

மதுரை -சிவகங்கை மற்றும் தஞ்சை பகுதிகளில் வாழும் கள்ளர் மரபினரின் கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் மறைத்து வைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்ட வளரிகள்

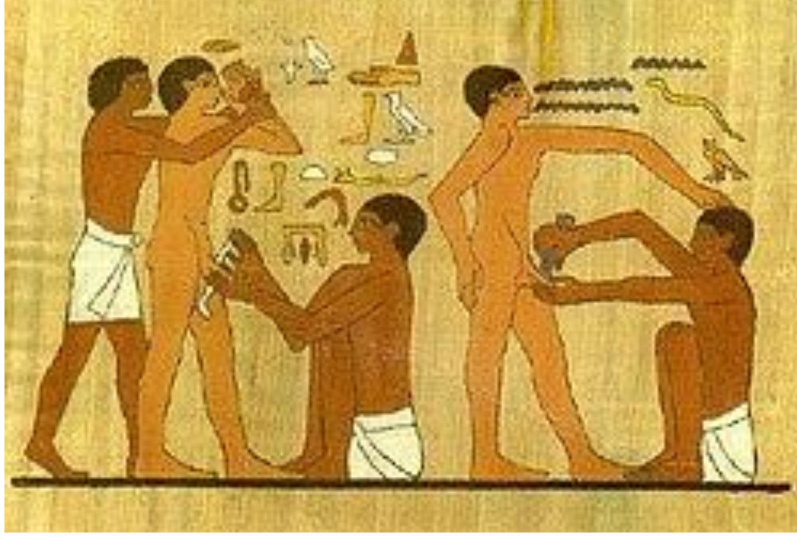
எகிப்திய பிரமிடு - ல் வளரி

தமிழர்கள் பழக்கமான முதுமக்கள் தாழியின் பெரிய வடிவம் தான் பெரும் இடு அல்லது பிரமிடு என்பது, எகிப்து பிரமிடு ஒன்றின் முகப்பில் உள்ள எழுத்து பெயர்ச் சொல்லைக் கண்டுபிடித்தார். அது கந்தன் எனப் படிக்கப்பட்டுள்ளது. எகிப்திய முதல் மக்கள் தென் தமிழகத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்று ஆய்வாளர் பிலிண்டஸ் பெட்ரி கூறுவதும், சில ஆய்வுகள் சிந்துவெளி மக்கள் எனவும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

வட கிழக்கு ஆப்பிரிக்க பழங்குடிகளிடம் தான் முதன் முதலில் விருத்த சேதனம் செய்யும் முறை இருந்ததை எகிப்தில் காணப்படும் பழங்கால குகை ஓவியங்களில் இருந்து அறியலாம்.

ஆப்பிரிக்காவில் வசித்து வந்த அதிமனிதனின் மரபணுவில் இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கூறு, இன்றும் "எம்130ஓய்" என்கிற மரபணுக் கூறு கள்ளர் மரபை சேர்ந்த விருமாண்டி தேவரிடமே உள்ளது.

எகிப்தில் உள்ள பெனி-ஹாசன் சித்திரங்களிலும், கிரீட் தீவிலுள்ள கினோஸஸ் என்னுமிடத்தில் உள்ள அரண்மனைச் சித்திரங்களில் காளைப்போர் இடம் பெற்றுள்ளது".

எகிப்து மற்றும் சிந்துவெளி பகுதி மக்களின் ஏறுதழுவல், விருத்த சேதனம், வளரி மற்றும் மரபணு என்ற எல்லாம் கூறுகளும் கள்ளர் மரபினர்களிடம் மட்டுமே இன்றும் உள்ளது.

1) காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை, முல்லைத் திணை தலைவன் மால் எனப்படும் மாயோன் 'கள்வன்'. அவன் ஆயுதம் வளரி. (கலித்தொகை).

கள்ளர் என்று திருநாமம் கொண்டவர் பெருமாள். மதுரை அழகர் கோயிலில் - ஸ்ரீ கள்ளழகர், காஞ்சிபுரம் - திருக்கள்வனூர் கோயிலில் ஸ்ரீ திருக்கள்வப்பெருமாள், காஞ்சிபுரம் - திருக்கார்வானம் கோயிலில் ஸ்ரீ கள்வப்பெருமாள் சுவாமி, திருநெல்வேலி - கங்கைகொண்டான் கோயிலில் ஸ்ரீ கள்ளபிரான் என்று திருநாமம்.

கள்வன் - திருமால்

கண்ணன்[2] *kaṇṇaṉ*, பெ.(n.) 1. கரியவன்; Krisna. "*கண்ணன்வரக் காணேனடி, கவலை மெத்தக் கொண்டேனடி" (தனிப்பா.)* 2. திருமால் (திவா.); Višṇu.

மறுவ. மால், பெருமாள், நெடியோன்.

ம. கண்ணன். **Skt.**Krishna; **Pkt., Pali.** kanha; **H.** kanhaiya.

[கள்ளன் → கண்ணன். கள் - கருமை. கள் → கண் → கண்ணன்.]

கண்ணன் பிறக்குமுன்பே, கிருஷ்ண என்னும் சொல் கறுப்பு என்னும் பொருளில் இருக்கு வேதத்தில் வழங்கிற்று. கிருஷ்ண பக்ஷ [கரும்பக்கம்], கிருஷ்ண ஸர்ப்ப [கரும்பாம்பு] என்னும் பெயர்களை நோக்குக. கிருஷ்ண என்னும் சொற்கு வேதமொழியில் வேரில்லை; தமிழிலேயே உள்ளது.

கள்→கரு→கருள் = 1.கருமை. 'கருள்தரு கண்டத்து ....கைகலையார். [தேவா.337.4] 2.இருள்[பிங்.] 3. குற்றம். 'கருள்தீர்வலியால்' [சேதுபு.முத்தீர்த்.] கருள்= கருஷ். ளகர மெய்யீறு வேதமொழியில் ஷகர மெய்யீறாகத் திரியும். சுள் – சுஷ் (to dry), உள்–உஷ்(to burn) 'ரு' இடைச்செருகல் ஒ.நோ. கத்[தி] –க்ருத். [பண். நா.ப.83.]

தொடங்கி இடுப்புவரை அரையாடையாகவும், இடுப்புக்குமேல் மேலாடையாகவும் சுற்றப்பட்டிருக்கும். இதுவே கள்ளர் திருக்கோலத்தின் தோற்றமாகும் (படம் 7).

5.1.5. 'வளரி'-ஒரு விளக்கம்:

கள்ளர் திருக்கோலத்தில் அழகர் ஏந்தியுள்ள 'வளரி' குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டிய ஒரு கருவியாகும். வளதடி எனப்படும் வளரித்தடியினை ஆங்கிலேயர் Vellari Thadi என்றும், Boomerang என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.[8]

1. அடிக்கும் கருவிகளும் நசுக்கும் கருவிகளும் (கதை, பூமராங் முதலியன)
2. பிளக்கும் கருவிகளும் வெட்டும் கருவிகளும் (கோடரி, வாள், கத்தி முதலியன)
3. குத்தும் கருவிகள் (ஈட்டி, அம்பு முதலியன)

என மனிதன் முதன்முதலாகப் பயன்படுத்திய கருவிகளை மானிடவியலாளர் காலவாரியாக மூன்று வகைப்படுத்துகின்றனர். இவற்றுள்

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் வளரி பயன்படுத்தப்படவில்லை. மேல்நாட்டுக் கள்ளர் சாதியாரின் வீடுகளிலும் வளரி இப்போது காணக்கிடைக்கவில்லை. சிவகங்கை சரித்திர அம்மானை. பெரிய மருது வளரி வீசி மல்லாரிராவ் என்ற தளபதியினைக் கொன்றதனை

> "செயிவளரி தன்னைத் திருமால் முதலையின் மேல்
> பேசிவிட்ட சக்கரம்போல் பெரியமரு தேந்திரனிவன்
> வீசி யெறிய விலகாமல் மல்லராவு
> தலையை நிலைகுலையத் தானறுத்துத் தாங்காமல்
> வலுவாய் வடகரையின் வாய்க்காலில் போட்டதுவே"

எனக் குறிக்கிறது.[9] தன்மபுத்திரன் என்பவர் எழுதிய 'வாளெழுபது' என்னும் நூலும் வளரியைக் குறிப்பதாக மீ. மனோகரன் குறிப்பிடுகிறார்.[10] இச்செய்திகள் வளரி எனும் கருவியின் தொன்மையைப் பற்றியதாகும்.

கள்ளழகர் கையில் வளரி

திருமால் ஆயுதமாகக் கலித்தொகை சுட்டுகிறது.

"மல்லரைமறம் சாய்த்த மலர்த்தண்தார் அகலத்தோன்
ஒல்லாதார் உடன்றுஓட உருத்துஉடன் எறிதலின்
கொல்யானை அணிநுதல் அழுந்திய ஆழிபோல்
கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலின்" (134:1-4)

பொருள்: யானையின் முறத்தைப் போன்ற செவியை மறைவிட மாய்க் கொண்டு பாய்ந்து மாறுபாடு செய்த புலியைச் சினந்து, மறம் பொருந்திய நூற்றுவர் தலைவனான துரி யோதனனைத் தொடையில் உள்ள உயிரைப் போக்குகின்ற வீமனைப் போன்று, தன் நீண்ட கொம்பின் கூர்மையான முனையினால் குத்தி, புலியின் மார்பைப் பிளந்து பகைமை நீங்கிய யானை, அது மல்லரின் மறத்தை அழித்த திருமால் போல் கல் உயர்ந்த அகன்ற சாரலில் தன் சுற்றத்துடனே திரியும்.

2) மால் எனப்படும் சோழன் "வளரி படை" உடையவன். (சிலப்பதிகாரம்)

சோழ மன்னன்

"பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான்

மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்;

மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன் பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்"

பொருள்: சோழ மன்னன் பொன்னால் செய்த அழகிய வளரி என்னும் போர்ப்படையை உடையவன்

பொன்புனை திகிரி

காவிரி நாடன் திகிரி போல் பொன் கோட்டு

- இளங்கோ அடிகள், சிலப்பதிகாரம், புகார்க் காண்டம் 1.5

பொருள்: காவிரியை உடைய சோழனது சக்கரம்போல் பொன்போல் தோற்றமளிக்கும். இவ்வளரியானது வேட்டைக் கருவியாகவும் பிறரைத் தாக்கும் கருவியாகவும் சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். ***"மால்" என்பது கள்ளர் பட்டங்களில் ஒன்று.***

3) கள்ளர்களின் பெயராலேயே "கள்ளர் தடி" என்றே அழைக்கப்பட்டது. (தமிழ் அகராதி)

கள்ளர்தடி *kallar-tadi*, பெ.(n.) கள்ளர் எறியும் வளைதடி ஆய்தம்; throwing stick used by the Kallas and maravas resembling a boomerang.

[கள்ளர் + தடி.]

இன்றைக்கு 10,000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே தொல் தமிழருக்கும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களுக்கும் தொடர்பு அறுந்து விட்டது. எனினும் இன்றும் அவர்கள் பேசும் மொழிகள் தமிழியத் தன்மை கொண்டுள்ளன. அவர்கள் பூமராங் ஆயுதமும் வளைதடி போன்றதே. ஒருசார் வளைதடி எறிந்தால் திரும்பி வராது. பெரும்பாலான 'பூமராங்' குகளும் அவ்வாறே. "Is the Boomerang oriental?" by D.S. Davidson. Joumal of the American orental society: 1935.

"கள்ளர், மறவர், அகம்படியர், வலையர் போன்ற சாதியினர் இதனைக் கையாள்வதில் வல்லவர்களாக இருந்தாலும், கள்ளர்களே இதனை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தினர். இதனால் பிரிட்டிஷார் இதற்குக் கள்ளர் ஆயுதம் என்றே பெயர் சூட்டிவிட்டனர்"[7] என்று மருதுபாண்டிய மாமன்னர்கள் என்னும் நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"இது ஆஸ்திரேலிய பூமராங்குகளுக்கு ஒப்பானதாகும். இவ்வளைதடி பிறைவடிவினதாகத் தட்டையான அமைப்புடையதாகும். கையால் பற்றுவதற்குரிய முனையிலிருந்து எதிரான முனையை போல் போகப்போக அகலமுடையதாக அமையும். கைப்பிடிக்கும் பகுதியின் முனையில் உருண்டையான குமிழ் அமைப்பு இருக்கும். எறிவதில் பயிற்சி உள்ளவர்கள் இலேசான முனையைக் கையில் பிடித்து வேகம் கொடுப்பதற்காகச் சில முறை தோளுக்கு மேலே சுழற்றி விரைவுடன் மேல் நோக்கி எறிந்திட"[8] என்று வளரியின் அமைப்பையும் வளரி பயன்படுத்தும் முறைகளை இரா. சுந்தர வந்தியத் தேவன் விளக்குகிறார்.

மன்னர்களின் படைகளிலும் கள்ளர்கள் இருந்தனர். போர் நடைபெறும் பொழுது எதிரி நாட்டுப் படைவீரர்களின் தலைகளை வளரி வீசித் துண்டாக்குவார்கள். குறைந்தது மூன்று மாதம் பயிற்சி பெற்றால்தான் தூரத்து பாறையில் இருக்கும் பனங்காயை இரு துண்டுகளாக்க முடியும். இப்பயிற்சி மிகக்கடுமையானதாக இருந்தது. வளரி தற்போது பயன்பாட்டில் இல்லை. இத்தகையக் கடுமையான பயிற்சிகளால் உடலை மட்டுமல்ல மனதையும் கள்ளர்கள் உறுதியாக வைத்திருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

4) வளைதடி - கள்ளர்களின் திருமணத்தில் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது (British archaeologist Robert Bruce)

பிரிட்டிஷ் தொல்லியல் நிபுணர் ராபர்ட் புரூஸ் ஃபுட் அவர்கள் கள்ளரின் மணமகள் மற்றும் மணமகன் குடும்பங்களுக்கு இடையில் வளரி பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது என்றும் வளைதடியை அனுப்பிப் பெண்ணைக் கொண்டு வரும் வழக்கமும் இவர்களிடையே இருந்துள்ளது என்றும் திருமணத்திற்கு முன் வளைதடியை இருவீட்டாரும் மாற்றிக் கொள்வதும் உண்டு என்றும் கூறுகிறார்.

பொதுவாக தமிழ் சமூகத்தில் உள்ள இனத்தவர்கள் திருமணம் நிச்சயிக்கும் போது தட்டு மாற்றிக் கொள்வது வழக்கம். அப்படி அவர்கள் தட்டு மாற்றி கொள்ளும் போது தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழை, புடவை, வேட்டி, சட்டை, குங்குமம் வைத்து இருவீட்டார்களும் தட்டை மாற்றி கொள்வர். ஆனால் நாட்டார் கள்ளர்களாகிய சிவகங்கை ஏழுகிளை கள்ளர் நாட்டார்கள் தங்களது திருமண நிச்சயத்தின் போது இருவீட்டார்களும் வளரியை மாற்றிக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள்.

In connection with the foregoing account, I am informed that, among the Nāttar Kallans, the brother of a married woman must give her annually at Pongal a present of rice, a goat, and a cloth until her death. The custom of exchanging boomerangs appears to be fast becoming a tradition. But, there is a common saying still current "Send the valari tadi, and bring the bride."

மேலும் இது அவர்களின் பண்பாட்டின் அடையாளமாக வளரியை நிச்சயத்தில் மாற்றிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இதுபோக "send the valari and bring the bride" அதாவது வளரியை அனுப்பி பெண்ணை கொண்டு வா என்று பெண் கேட்டுள்ளனர்.

கண்டதேவி செம்பொன்மாரி நாதர் (சொர்ணமூர்த்தி ஈசுவரர்- பிற்காலப் பெயர்) கோயில் தேரோட்டத்தின் போது கள்ளர்கள் வளரி வீசும் போட்டி நடைபெறும். ஒருசிலர் வீசும் வளரி அந்த பெரிய குளத்தையே ஒரு சுற்று சுற்றிவரும். அந்த அளவிற்கு திறன் உள்ளவர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

5) ஆங்கிலேயர்கள் கள்ளர்களின் பெயராலேயே "COLLERY" என்று அழைத்தனர். (Mr.Welsh)

The throwing-stick has been found in Assyrian monuments: Nemrúd strangling the lion holds a boomerang in his right hand. Thence the weapon travelled East; and the Sanskrit Ástara, or Scatterer, was extensively used by the pre-Aryan tribes of India. The Kolis, oldest known inhabitants of Gujarát, call it 'Katuriyeh,' a term probably derived from 'Cateia'; the Dravidians of the Madras Presidency know it as 'Collery,' and the Tamulian Kallar and Marawar (of

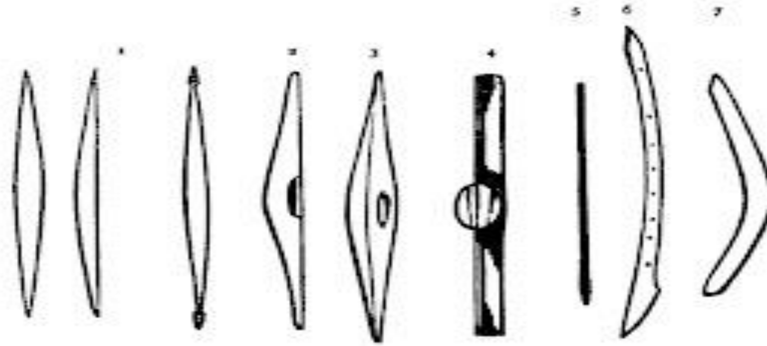

FIG. 41.—THE STICK AND THE SHIELD.
1. Various forms of Australian Tamarang or Parrying Shields; 2. Shield of Mundo Negros; 3. Negro parrying Shield; 4. Old Egyptian Parrying Shield; 5. Dowak straight flat Throw-stick (Australia); 6. Boomerang that does not return; 7. Boomerang that does return.

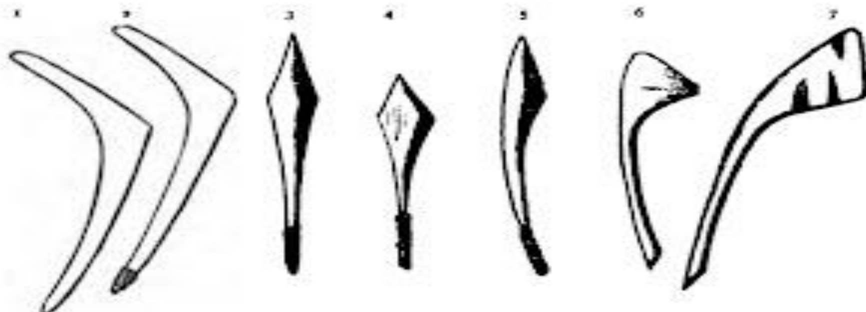

FIG. 42.—THROW-STICKS.
1. Australian Tombat; 2. Malga War-pick; 3-6. Australian Waddy Clubs; 7. Hatchet Boomerang.

Madura), who use it in deer-hunting, term it 'Valai Tadi' (bent stick). The Pudukota Rajah always kept a stock in arsenal. The length greatly varies, the difference amounting to a cubit or more; and three feet by a hand-breadth may be the average. The middle is bent to the extent of a cubit; the flat surface with a sharp edge is one hand broad. 'Its three actions are whirling, pulling, and breaking, and

it is a good weapon for charioteers and foot soldiers.' Prof. Oppert, writing 'On the Weapons, &c. of the ancient Hindus' (1880), tells us that the Museum of the Madras Government has two ivory throw-sticks from Tanjore and a common wooden one from Pudukota; his own collection contains four of black wood and one of iron. All these instruments return, as do the true boomerangs, to the thrower. The specimens in the old India-House Museum conform with the natural curvature of the wood, like the Australian; but, being thicker and heavier, they fall without back-flight. Not a few of the boomerangs cut with the inner edge, the shapes of the blade and of the grip making them unhandy in the extreme.

From the throw-stick would naturally arise the Chakrá, the steel wheel or war-quoit, which the Akális—a stricter order of Sikhs—carried in their long hair, and launched after twirling round the forefinger.[1] The boomerang-shape is also perpetuated in the dreaded Kukkri or Gurkha Sword-knife, now used, however, only for hand-to-hand fighting. I have mentioned the Cuchillo or Spanish clasp-knife- and the Italian sickle-throwing. The Australian weapon was unknown, like the shield, to Tasmania, whose only missile was the Waddy or throw-stick.

FIG. 43. OLD EGYPTIAN BOOMERANG.

FIG. 44. BULAK SWORD.

FIG. 45. HIEROGLYPHIC INSCRIPTION ON WOODEN SWORD, OF BULAK.

As the Australian club, swelling at the end, developed itself in one direction, to the Malga (war-pick) and hatchet, so on the other line it became, by being narrowed, flattened, and curved, the boomerang and the boomerang-sword. Finally, the immense variety of curves—some of them bending at a right angle—were straightened and made somewhat long-oval and leaf-shaped for momentum and impetus.

The direct descent of the curved wooden Sword of Egypt from the boomerang is shown in many specimens. The blade becomes narrow, flat, and more curved;

[1] It is called *chakarani* in the *Coasts of East Africa and Malabar Coast*, by Duarte Barbosa or Magellan (?). The Jibba negroes of Central Africa wear a similar weapon as a bracelet, sheathed in a strip of hide.

sists of three pieces fixed into one another, of a semi-circular shape."—*Herklots, Qanoon-e-Islam*, ed. 1863, p. liv. App.]

1879.—". . . an early start being necessary, a happy thought struck the Chief Commissioner, to have the Amildar's **Cholera-horn** men out at that hour to sound the reveillé, making the round of the camp."—*Madras Mail*, Oct. 7.

COLLERY-STICK, s. This is a kind of throwing-stick or boomerang used by the **Colleries**.

1801.—"It was he first taught me to throw the spear, and hurl the **Collery-stick**, a weapon scarcely known elsewhere, but in a skilful hand capable of being thrown to a certainty to any distance within 100 yards."—*Welsh's Reminiscences*, i. 130.

Nelson calls these weapons "*Vallari Thadis* or boomerangs."—*Madura*, Pt. ii. 44. [The proper form seems to be Tam. *valai tādi*, 'curved stick'; more usually Tam. *kallardādi*, *tādi*, 'stick.'] See also Sir Walter Elliot in *J. Ethnol. Soc.*, N. S., i. 112, *seq.*

COLLERY, n.p. The name given to a non-Aryan race inhabiting part of the country east of Madura. Tam. *kallar*, 'thieves.' They are called in Nelson's *Madura*, [Pt. ii. 44 *seqq.*] *Kallans*; *Kallan* being the singular, *Kallar* plural.

1763.—"The Polygar Tondiman ... likewise sent 3000 **Colleries**; these are a people who, under several petty chiefs, inhabit the woods between Trichinopoly and Cape Comorin; their name in their own language signifies Thieves, and justly describes their general character."—*Orme*, i. 208.

c. 1785.—"**Colleries**, inhabitants of the woods under the Government of the Tondiman."—*Carraccioli, Life of Clive*, iv. 561.

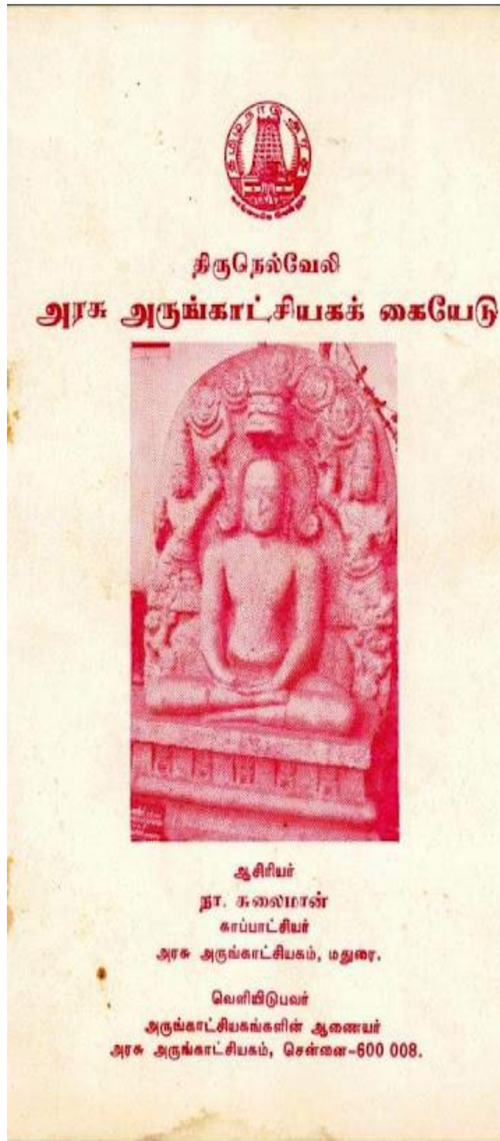
1790.—"The country of the **Colleries** ... extends from the sea coast to the confines of Madura, in a range of sixty miles by fifty-five."—*Cal. Monthly Register* or *India Repository*, i. 7.

COLLERY-HORN, s. This is a long brass

Kaleej and **Chir**. [Jerdon, *Birds of India* etc. (1862); Ball, *Jungle Life* (1880), 538.]

Collery[1] [18C. Tam. *kallar*, 'thieves', fr. *kallan* (singular) 'thief'.] A S. Indian, etc. non-Aryan race, notorious thieves by reputation. Hence *Cholera-horn* (1832), 'of hideous sound', (corr. of *collery-horn*); *collery-stick* (1801), a boomerang used as a weapon by *colleries*.

வளரி: (பூமராங்)

தென் பாண்டி மண்டலத்திற்கு மட்டுமே உரிய ஆயுதம் வளரி. எழுத்துக்களின் ஆயுதம் தமிழுக்கே சொந்தம் போல, இந்த விந்தை ஆயுதத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் பாண்டிய நாட்டு பழங்குடியினர் மட்டுமே. வளைத்தடி அல்லது வளரி எனத் தமிழில் அழைக்கப்படும் இவ்வாயுதத்தை ஆங்கிலத்தில் 'பூமராங்' எனக் குறிப்பிடுவர்.

பாண்டிய நாட்டில் போர் செய்வதை அல்லது இராணுவ சேவையை தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் கள்ளர், மறவர், அகமுடையர் எனும் மூன்று சமூகத்தவர். இவர்களை ஆங்கிலேயர் ''பழங்குடிகள்'' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். மானிடவியல் அறிஞர் டாக்டர் எ. அய்யப்பன் கள்ளர்களை ''சமவெளிப் பழங்குடிகள்'' என்று அழைக்கிறார்.

வளரி பாண்டிய நாட்டின் பழங்குடிகளின் போர்க்கருவியாகவும் வேட்டைக் கருவியாகவும் பயன்பட்டுள்ளது. வளரிகள் மரத்திலும், இரும்பிலும், தந்தத்திலும் கூடச் செய்யப்படுவதுண்டு. இரும்பு வளரி போருக்கும் மரவளரி வேட்டைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிறைவடிவிலான அதன் கூரான பகுதி மற்றப் பகுதியை விடக் கனமாக இருக்கும் வெளிவிளிம்பே கூராக்கப்பட்டிருக்கும். பயிற்சி உள்ளவர்கள் இலேசான முனையைக் கையில் பிடித்து, வேகம் கொடுப்பதன் பொருட்டு. சில முறை தோளுக்கு மேலே சுற்றி விசைவுடன் இலக்கு நோக்கி எறிந்தால் அது இலக்கைத்

28

தாக்கி விட்டு எறிந்தவர்களுக்கு திரும்ப வந்து சேரும். திரும்ப வரும்போது அசந்தால் எறிந்தவர் கை துண்டாகும். இதைத் திரும்பி வரும் வளரி என்பர்.

பண்டைக்காலத்தில் படைவீரர்கள் தம் கொண்டையில் வளரியைச் சொருகி இருப்பார்களாம். ஆபத்து வரும் என்று தெரிந்தால் உடனே கொண்டையில் உள்ள வளரியை உருவி எதிரியை நோக்கி வீசி வீழ்த்துவர். இங்கு காட்சிக்கு உள்ள வளரி இரும்பால் ஆனது. ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகள் தாம் திரும்பி வரும் வளரியை உபயோகிப்பதாகவும் மற்றவை திரும்பிவராத வளரிகள் என்றும் அமெரிக்க மானிடவியல் மேதை ஏ. எல். குரோபர் அறிவுறுத்துகிறார்.

THE MADRAS PRESIDENCY

WITH MYSORE, COORG AND THE ASSOCIATED STATES

BY

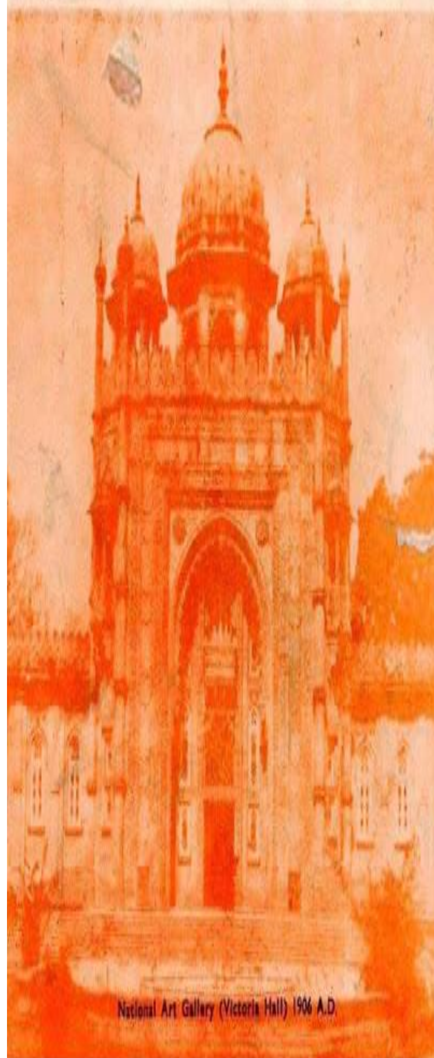
EDGAR THURSTON, C.I.E.

SOMETIME SUPERINTENDENT OF THE MADRAS GOVERNMENT MUSEUM

Cambridge:
at the University Press
1913

Dravidians, who must be regarded as the primitive existing race. According to modern nomenclature, these **Pre-Dravidians** belong to the group of melanous, dolichocephalic cymotrichi, or dark-skinned, narrow-headed people, with wavy or curly (not woolly) hair, who are differentiated from the Dravidian classes by their short stature and broad (platyrhine) noses. There is strong ground for the belief that the Pre-Dravidians are ethnically related to the Veddas of Ceylon, the Toalas of the Celebes, the Batin of Sumatra, and possibly the Australians. The theory of the connexion between the Pre-Dravidians and Australians is based partly on the strength of certain characters which the Dravidian and Australian languages are said to have in common, and partly on the supposed resemblance of the curved throwing-sticks (valai tadi) of the Tamil Kallans and Maravans to the Australian boomerang. The throwing-stick is used for knocking over hares and other small game, and, at some Kallan weddings, the bride and bridegroom exchange sticks.

Of the Pre-Dravidian tribes, the most typical examples are afforded by the **Paniyans** of Malabar, who carry out most of the rice cultivation; the **Kurumbas** of the Nīlgiri and Mysore jungles; the **Yeravas** of Coorg; the **Paliyans** of Tinnevelly; and the **Kādirs** of the Ānaimalai hills. The Kurumbas are dreaded by the other tribes of the Nīlgiris, owing to their supposed magical powers; and, if sickness or misfortune of any kind visits them, some Kurumba is held responsible. Some years ago, a whole family of Kurumbas was murdered, because the head thereof, who had a reputation as a "medicine-man," was believed to have brought disease and death into a Badaga village. The Kādir women wear in their hair bamboo combs, the designs on which bear a remarkable resemblance to those on the combs worn by some tribes in the Malay peninsula. Like the Mala Vēdars of Travancore, and some Malay

outer edge is sharpened. Men trained in the use of the weapon held it by the lighter end, whirl it a few times over their shoulders to give it impetus and then hurl it with great force against the object aimed at. Traditions state that the instrument played a considerable part in the Poligar was of the last century".

Robert Bruce Foot (as quoted in Thurston, 1980) presents an account of the boomerangs of Madurai district as given below:

"A very favorite weapon of the Madura country, is a kind of carved throwing stick, having a general likeness to the boomerang of the Australian aborigines. I had an opportunity of seeing these boomerangs in use near Sivaganga in March 1883. In the morning, I came across many parties, small and large, of men and big boys who were out here with a few dogs. Whenever an unlucky hare started out near enough to the hunters, it was greeted with a volley of boomerangs, so strongly and dexterously thrown that the poor puss had little chance of escape. Whether a dexterous Maravan could make his weapon return to him, I could not find out. Certainly in none of the throws observed by me was any tendency to a return perceptible. But for simple, straight shots these boomerangs answer admirably".

Boomerangs In The Collections Of The Chennai Museum

The Chennai State Museum has altogether 34 South Indian boomerangs and 7 Australian boomerangs. Of them, only 10 South Indian boomerangs and 4 Australian boomerangs have been exhibited in the 'Boomerang Showcase' of the "Ethnology Gallery" and in the 'Australian Tribal Culture showcase' of the "Foreign Tribal Culture Gallery" respectively.

Of the whole collections of boomerangs in the Chennai State Museum, only one Australian boomerang, bearing the accession number 4/49 is of returning type.

The South Indian boomerangs in the collections of Chennai State Museum include3 (two ivory and one wooden) boomerangs acquired from the 'Thanjavur Armoury': 5 (three wooden and two iron) boomerangs acquired from 'Pudukottai Museum'; a set of 'Maravan' and 'Kallan' boomerangs; and 26 (two brass, six wooden and eighteen iron) boomerangs acquired from one Mr. Naidu of Sivakasi and kept in the 'Reserve Collections'. Accordingly, the South Indian boomerangs acquired from the above cited three sources, could be listed as follows:

a) From Thanjavur Armory (through transfer)

Boomerangs bearing the Accession numbers 1152, 1153 and 1154.

6) கள்ளர்களின் நடுகல்லில் வளரி

நடுகல் கல்வெட்டில்

கூடலூரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனிரையைக் கவர்ந்து செல்ல முயன்ற போது அந்தவன் என்பவன் ஆனிரையை மீட்டு அந்தப் பூசலில் இறந்து போன செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வைகை அணைக்கட்டுக்கு அருகிலுள்ள கூடலூர்ப் பகுதியில் ஆனிரை கவரும் கள்ளர் குலத்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

புறநானூறு பாடலில் 'மணம் நாறு மார்பின் மறப்போர் அகுதை குண்டு நீர் வரைப்பின் கூடல்' என்று உள்ளது. கூடல் நகர் ஆட்சி செய்த அகுதை என்ற குறுநிலத் தலைவன் 'பொன்புனை திகிரி' (உலோகத்தாலான சக்ராயுதம்) என்ற ஆயுதத்தைக் கண நேரத்துக்குள், கண்டது உண்மையோ பொய்யோ என்று மருளும் வண்ணம், கண் பார்வைக்குத் தோன்றி மறைந்து விடக்கூடிய வகையில் விரைந்து செலுத்தவல்ல ஒரு வீரன் என்று புறநானூறு 233-ஆம் பாடலில் ('அகுதைக் கண் தோன்றிய பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யாகியரோ') கூறப்பட்டுள்ளது.

வீரத்தேவர், கழுவத்தேவர்

கிபி1311ல் பாண்டியர்களை வீழ்த்த டெல்லி சுல்தானாகிய அலவுதீன் கில்ஜியின் தளபதி மாலிக்கபூர் மதுரைக்கு பெரும்படையுடன் வருகிறார். அப்படி மாலிக்கபூர் மதுரைக்குள் நுழையும் முன் எல்லையில் கள்ளர் குடியின் வீரத்தேவர், கழுவத்தேவர் இருவரும் மாலிக்கபூர் படையுடன் சண்டையிட்டு உயிர் தியாகம் செய்துள்ளனர். அப்படி உயிர் தியாகம் செய்த இருவருக்கும், போரில் பட்டு இறந்ததால் பட்டவன் என்கிற பெயரில் அந்த வட்டாரத்தை சேர்ந்த அனைத்து சமூக மக்களும் நடுகல் எடுத்து கடவுளாக வணங்கி வருகின்றனர். அந்த நடுகல்லில் வீரத்தேவர்,கழுவத்தேவருக்கு வலது கையில் வாளும்,இடது கையில் வளரியும் வைத்துள்ளனர்.

இன்றும் மதுரை கீழக்குயில்குடி சென்றால் அங்குள்ள மலையடி அய்யனார்,கருப்பு கோவிலில் இவர்களுடைய நடுகல்லை பார்க்கலாம். இதில் இன்னொரு கவனிக்ககூடிய விடையம் என்னவென்றால் கோவிலில் பாண்டிய மன்னனின் பழமையான சிலையை அந்த ஊரில் உள்ள கள்ளர் பெருமக்கள் பாண்டியராஜன் சாமி என்று பூஜை செய்து வணங்கி வருகின்றனர்.

*பிறமலைக்கள்ளர் அமைந்துள்ள **தும்மக்குண்டு** கள்ளர் நாட்டில் வாள்,வேல், வளரியுடன் இருக்கும் கள்ளர் குல வீரர், வீராங்கனைகள் ...*

கருமத்தூர் நாடு கோட்டையூர்

கையில் கள்ளர்களின் ஆயுதமான வளரி, இடக்கொண்டை,நீண்ட காது, நீண்ட நெற்றி, அகன்ற மார்பு, முறுக்கிய மீசை என கள்ளரின் ஒட்டுமொத்த குறியீடோடும் தந்தி நாட்டுக்கள்ளன் திருச்சி மாவட்டம், ஆலம்பாக்கம்.

தஞ்சாவூர் தந்தி நாட்டுக்கள்ளர்

உசிலம்பட்டி

42:1

42:2

42:3

42:5

42:6

படம் 42 நடுகற்கள் 1,2. சொக்கத்தேவன்பட்டி; 3,4 குப்பணம்பட்டி; 5,6. கன்னியம்பட்டி

வங்காருத்தேவன்

அதுபோலப் பிறமலைக் கள்ளர்களும் வளரி வீசுவதில் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். வங்காருததேவன் கன்னிவாடி சண்டையிலும், மேலக்கால் சுளிமாயனும், விராலிமாயனும் கருவாட்டுப்பொட்டல் சண்டையிலும் வளரிகளைப் பயன்படுத்தியதாக வழக்குக் கதைகள் கூறுகின்றன.[74]

திருச்சி முசிறி பகுதியில் நாட்டார், நாட்டாள்வார் பட்டமுடையவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு உள்ள கள்ளர்களின் குலதெய்வமாக புளியஞ்சோலை மாசி பெரிய சாமியும், கொல்லிமலையில் தலைமை இடமாக இருக்கும் மாசி பெரியண்ணன் சாமியும் குலதெய்வமாக வழிபடுகிறார்கள். அங்கு கொல்லிமலையில், அறப்பளீஸ்வரர் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு மரத்தடியில் உள்ள நடுகல்

7) புதுக்கோட்டை மன்னர்களிடம் வளரி படை என்று தனி படை இருந்தது. (புதுக்கோட்டை வரலாறு)

புதுக்கோட்டை மன்னர்கள் எப்போதும் தங்கள் ஆயுதக்கிடங்கில் வளரி ஆயுதங்களை இருப்பு வைத்திருந்தனர். புதுக்கோட்டை மன்னர்களிடம் வளரி படை என்று தனி படை இருந்தது.

The Madras Museum collection contains three (two ivory, one wooden) from the Tanjore armoury (plate XXXVII). In the arsenal of the Pudukottai Raja a stock of wooden boomerangs is always kept. Their name in Tamil is valai tadi (bent stick). When thrown, a whirling motion is imparted to the weapon, which causes it to return to the place from which it was thrown. The natives are well acquainted with this peculiar fact." The Dewān of Pudukkōtai writes to me as follows. "The valari (or valai tadi) is a short weapon, generally made of some h: rd-grained wood (vadathala, etc.). It is also sometimes

* Madras Journ. Lit. Science, Vol. XXV.

MILITARY.

The military services that the early Tondaimàns rendered to the Nawab of Arcot and the British East India Company in the 18th century were due to a well-organised feudal system under which it was possible to summon a numerous body of fighting men for instant action. When a call came from the Suzerain, the Ràjà had only to communicate his wishes to his Sardàrs and Sérvaikàrs who forthwith summoned the *Amarakàrs* or warriors, and led them to battle.

The army thus marshalled consisted of a combatant branch composed of the Amarakàrs, Sardàrs, and Sérvaikàrs mentioned above, and an equally large body of camp-followers including a commissariat under the supervision of Peishkars and Karnams. A number of men and also women were requisitioned to look after the bullocks that dragged the guns and carried the stores. A grass-cutter accompanied every mounted soldier. There were numerous *Harikàrs* who combined the duties of messenger and spy.

The weapons used were the sword and shield, spear, dagger, pike, matchlock, sling, bow and *valari*;* and the fighting men were grouped according to their arms.

The forces that the Tondaimàns were thus able to collect for the use of their allies were certainly not to be despised either in numbers or in fighting quality. According to old Inam office records they sometimes amounted to 8,000 men; but the figures probably included camp followers also. 3,000 men were actually sent out in 1752; and 1,500 horse in 1757. In 1795 the Nawab conferred on Ràja Vijaya Raghunàtha a *mansab* † of 1,500

* *Valari* is a short crescent-shaped weapon, made of iron, of which one end is heavier than the other, and the outer edge is sharpened. It is held by the lighter end and hurled at the enemy. A similar missile but made of hard-grained wood is *Valai-tadi*. These are the peculiar weapons of the Kallars

கள்ளர் குல தொண்டைமான் மன்னர்கள் பயன்படுத்திய வளரி

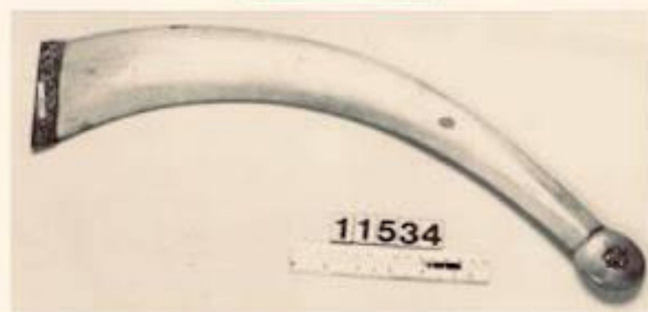

36.4 x 4.8 x 2.6 cm, coloured ivory with strong grain, silver and lacquer Presented by Ramachandra Tondaiman, Raja of Pudukkottai.

45.7 x 6.4 x 3.2 cm, ivory boomerang, each side slightly convex
Presented by Ramachandra Tondaiman, Raja of Pudukkottai.

54.2 x 10.6 x 2.1 cm, ivory, slightly convex surfaces, tapering to flat rounded pommel, fitted with band mount at wide end
Presented by Ramachandra Tondaiman, Raja of Pudukkottai.

made of iron. It is crescent-shaped, one end being heavier than the other, and the outer edge is sharpened. Men trained in the use of the weapon hold it by the lighter end, whirl it a few times over their shoulders to give it impetus, and then hurl it with great force against the object aimed at. It is said that there were experts

950 LIST OF ADMINISTRATORS

Dewans.—cont.

Rájkumár Vijaya Raghunátha Durai Rája. (A. Venkat Row, *Acting Councillor*)	January—February 1899.
Dewan Bahadur S. Venkatarama das Naidu. (On leave between September 11, 1905 and October 10, 1905). Rajkumar Vijaya Raghunatha Durai Raja—*Councillor* till July 1908. (*Acting Dewan between September 11, 1905 and October 10, 1905.—Mr. C. Rajagopala Pillai acted as Councillor during this period*).	February 18, 1899 to March 1909.

State Council.—

Mr. (now Sir) G. T. H. Bracken.

வளரியை யார் கடைசிவரை வைத்திருந்தனர், எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை எழுதி வைத்தது புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் மரபினர் என்பது ஆணித்தனமான உன்மையே. ஏனென்றால் புதுக்கோட்டை அரசர்களான தொண்டைமான்கள் வளரியை எப்போதும் வைத்திருந்தார்கள் என்று ஆவணமாக உள்ளது.

கிபி 1886 ல் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில், மன்னர் ராமச்சந்திர தொண்டைமான் முன்னிலையில் " வளரி வீசும் விழா " நடத்தப்பட்டுள்ளது.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் நடந்த வளரி விழா

Sambatiyar

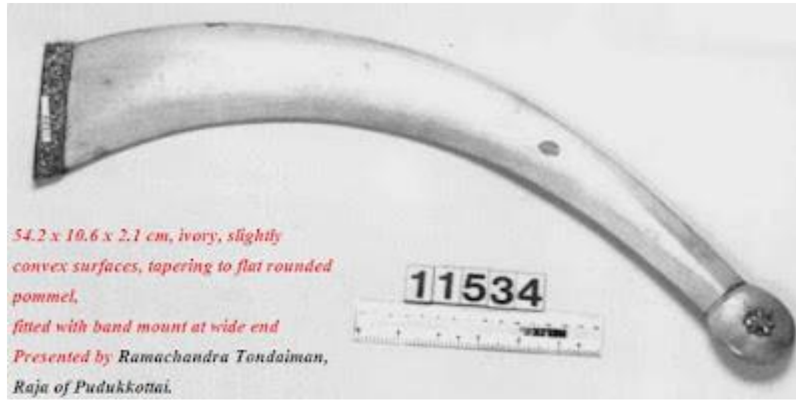
The first gubernatorial visit to the Capital, 1886.* His Excellency the Right Honorable Sir Mountstuart Elphinstone Grant Duff, G. C. I. E., Governor of Madras, was the first Governor to visit the Ràja in his capital. His Excellency arrived a little before noon on Tuesday, the 2nd of February, 1886, and left on the afternoon of Thursday the 4th. A grand Darbar was held on the occasion. A levee was held, at which the Ràja presented to His Excellency all the members of his family, officers and Sardàrs of the State, and distinguished citizens of the Town. There was the usual display of fireworks, *etc.* His Excellency also witnessed a display of boomerang-throwing.

"கிபி 1886ல் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திற்கு ஆங்கிலேய உயர் அதிகாரி ஒரு முறை வருகை தந்துள்ளார். தொண்டைமான் அரசவை கூடியது. ஆங்கில அதிகாரியின் முன்னால் தொண்டைமான் படையினரால் வளரி வீசும் விழா கண்காட்சி போல நடத்தப்பட்டு உள்ளது!"

(Manual of pudukkottai state vol2 part 1 1920)

2 Singá, 34.8 x 14.8 x 2.4 cm, silver-damascened steel, flat blades, heavy knobs
Presented by H.H. the Rani of Shivaganga, Mysore

54.2 x 10.6 x 2.1 cm, ivory, slightly
convex surfaces, tapering to flat rounded
pommel,
fitted with band mount at wide end
Presented by Ramachandra Tondaiman,
Raja of Pudukkottai.

45.7 x 6.4 x 3.2 cm, ivory boomerang, each side slightly convex
Presented by Ramachandra Tondaiman, Raja of Pudukkottai.

தொண்டைமான் அரசர்களின் பல ஆயுதங்களில் ஒரு வளரி மட்டும் எப்போதும் வைத்திருப்பார்கள், அந்தளவுக்கு வளரியின் பாரம்பரியம் தொண்டைமான் வம்சாவழியினருக்கு வழி வழியாக இருந்துள்ளது.

இராமச்சந்திர தொண்டைமான் இராஜா யானை தந்தத்தில் செய்த 2 வளரியை பரிசாக அளித்துள்ளார். ஒன்று 11473cm பரப்பளவு கொண்ட ஒருபுறம் குவிந்திருக்கும் வளரி மற்றொன்று 11534cm பரப்பளவு கொண்ட இருபுறமும் குவிந்த மேற்பரப்புகள் மற்றும் பரந்த முடிவும் இருக்கும்.

அது சென்னை மியூசியத்தில் இன்றும் உள்ளது (தொண்டமான் என்பதே யானையை அடக்குவர்கள் தானே). அது மட்டுமில்லாமல் புதுக்கோட்டை திவானாகிய விஜய இரகுநாத பல்லவராயர் வளரியை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை எழுதியும் உள்ளார்.

1. வளரி என்பது மரத்திலும்,இரும்பிலும் செய்யக்கூடிய ஆயுதமாகும்.
2. வளரி ஆயுதம் பிறை வடிவில் இருக்கும்.
3. ஒரு முனையானது மறு முனையை விட கனமானதாக இருக்கும்.
4. வளரியை லேசான எடையுள்ள முனையை கையில் பிடிக்க வேண்டும்.
5. எறிவதற்கு முன்பாக வளரியை தோல்பட்டை அளவு தூக்கி நன்றாக சுழற்ற வேண்டும்.
6. சுழற்றிக்கொண்டிருக்கும் போதே குறிவைத்துள்ள பொருளின் மீது உத்வேகத்துடன் வீச வேண்டும்.

இப்படியாக திவான் விஜய இரகு நாத பல்லவராயர் வளரியை எப்படி எறிய வேண்டும் என்று விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்.

வளரியை புதுக்கோட்டை அரச தொண்டைமானார்கள் இறுதிவரை தங்களுடன் வைத்திருந்தனர்.

8) ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக வளரியை கொண்டு கள்ளர்கள் "பெருங்காம நல்லூரில் " தாக்கியதால் வளரி பயன்படுத்த நாட்டில் தடை விதிக்கப்பட்டது. (தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரை)

1801-ம் ஆண்டு ஆயுதத் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதன்படி, `மக்கள் யாராவது போராயுதங்களை வைத்திருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டால், பொதுவெளியில் தூக்கிலிடப்படுவார்கள்' என்று அறிவிக்கப் பட்டது. எல்லா வகையான ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. அப்பொழுது கும்பெனியால் கைப்பற்றப்பட்டவை, 22 ஆயிரம் வளரிகள். ஆனால் அது முழுமையான தடைகள் இல்லை என்பதற்கு மதுரை மாவட்டத்தில் 1883-ம் ஆண்டு வளரி பயன்படுத்துவதை, தான் நேரில் பார்த்ததாக ஆர்.ப்ரூஸ்பூட் என்ற ஆங்கிலேயர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஆயுதத் தடைச் சட்டம் கொண்டு வந்த 200-வது ஆண்டு, அதாவது, 2001-ம் ஆண்டு காவல் கோட்டம் என்ற நூலை எழுதியசு. வெங்கடேசன், நாவலின் தேவைக்காக வளரியைத் தேடி மதுரை மாவட்டத்தில் கோவிலாங்குளம் என்ற கிராமத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். ஒற்றை அறை மட்டும் தனித்து இருக்கும் ஓர் இடம் நோக்கி என்னை அழைத்துக்கொண்டு போய், ``இது பட்டசாமி கோயில்'' என்று சொல்லிக் கொண்டே கதவைத் திறந்தார்கள். அப்பொழுது பார்த்த காட்சி எனக்குள் ஏற்படுத்திய திகைப்பு இன்று வரை மறையவில்லை. என் கண்களுக்கு முன்பு சுமார் 200 வளரிகள். “இந்த பட்டசாமிக்கு வளரியைத்தான் படையலிட வேண்டும். எனவே, ஒவ்வோர் ஆண்டும் வளரியைப் படையலிடுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள்.

பட்டசாமி கோயில்

ஆயுதத்தை மொத்தச் சமூகமும் முழுமுற்றாகக் கைவிட்டிருக்க வாய்ப்பு இல்லை. கும்பெனி படையின் வலிமை இங்கிருந்த பலவீனத்தின் மீது கட்டப்பட்டது. அதற்கு சமூகத்தின் அடியாழம் வரை போய் அழித்தொழிக்கும் முழுமுற்றான வல்லமை இருந்திருக்க முடியாது.

sided square arrangement. At that juncture, the Deputy Collector suggested to the sub-Magistrate to give shooting order and the latter did so. Initially, the Sections 2 and 3 of the reserve police were ordered to fire buckshot. It created panic among the people. On hearing the gun sound, the energetic and patriotic youth rushed with tremendous energy to face the British Police force.[74] Among them some other Kallars of Perungamanallur also joined with traditional weapons like knives, bamboo sticks, spears, catapult, kavangu and boomarang.

A terrible clash occurred but the people could not prove to be a match for the fire spitting guns. As a result, sixteen Kallars were shot dead and many more were injured.[75] The Desabhaktan indicated that only eleven were killed in the police reprisals.[76] The unique feature of this insurgency was that a woman named Mayakkal lost her life. She was shot down, because she supported the rebels by providing water. This incident was compared to the tragedy of Jallian Wallabaugh (1919).[77] Perhaps, the police with a heavy hand suppressed the Piramalai Kallar's uprising, but not their spontaneous outbursts against the alien domination, which

1920களில் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்திற்கு எதிராக பெருங்காமநல்லூர் கள்ளர்கள் போராடிய போது அவர்களை ஒடுக்குவதற்கு படைகளை குவித்தது ஆங்கிலேய அரசு. அப்போது அவர்களை எதிர்த்து தாக்க அம்மக்கள் வளரியையே பயன்படுத்தினர், பகையாளியை தாக்கிவிட்டு மீண்டும் அடித்தவரிடம் திரும்பும் அந்த ஆயுதத்தை பார்த்து ஆங்கிலேயர்கள் கலங்கி போயினர்.

இக்கிளர்ச்சியின்போது இம்மக்கள் பயன்படுத்திய ஆயுதம் வளரியாகும். இதன் காரணமாக இவ்வாயுதத்தைப் பயன்படுத்த ஆங்கில அரசு தடை விதித்தது. வீடுகளில் வளரி வைத்திருந்தால் அவர்களைக் குற்றவியல் தண்டனைக்கு உட்படுத்தினர். எனவே இதனை வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களுள் ஒன்றாகக் கோயில்களில் வைத்துப் பாதுகாத்தனர் (தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுதி I, மணிமாறன், 2016, ப.41).

பெண்களின் முன்னேற்றம்!

இனத்தின் முன்னேற்றம்!!

பெருங்காமநல்லூர் வீரமங்கை மாயக்காள் மகளிர் நலச்சங்கம்

PERUNGAMANALLURE HEROIC LADY MAYAKKAL WELFARE ASSOCIATION

உசிலம்பட்டி பசும்பொன் உ.முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரிக்கு ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து வருகைதரும்

தமிழர்களின் பழமையான, ஆங்கிலேயர்களை அச்சுறுத்திய ஆயுதம்

வளரி என்ற பூமராங் (வளைதடி)

வீசுவதில் பல்வேறு பட்டங்கள் வென்ற

திரு. ரோஜர் பெர்ரி

அவர்களை வரவேற்கிறோம்

Our Heartiest Welcome to Boomerang Champion

Mr. Roger Perry of Australia !

Mr Roger will demonstrate the method of throwing and catching the boomerang to stutents in Pasumpon U.Muthuramalinga Thevar College in Usilampatti on Friday (october 25). Students are Requested to mark the date in calendar and join us in the event.

தினமலர் - 26.10.2019

கோவிலாங்குளம் கோயிலில் ஆஸ்திரேலியா பூமராங் வீரர்

உசிலம்பட்டி, அக்.26-

உலக வளரி (பூமராங்) சாம்பியனான ஆஸ்திரேலியா வீரர் ரோஜர் பெர்ரி கருமாத்தூர் அருகே கோவிலாங்குளம் பட்டசாமி கோயிலில் உள்ள பழமையான வளரி ஆயுதங்களை பார்வையிட்டார்.

இக்கோயிலில் நேர்த்திக்கடனாக பித்தளை, இரும்பு உள்ளிட்ட உலோகங்களில் வளரி ஆயுதங்களை செலுத்துகின்றனர். இதை பார்த்த பின் ஜோதி மாணிக்கம் கிராமத்தில் உலகின் பழமையான மர பணுவை கொண்ட விருமாண்டியை சந்தித்தார்.

வளரி குறித்து உசிலம்பட்டி பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர் கல்லூரியில் நடந்த கருத்தரங்கில் பங்கேற்றார்.

தாளாளர் பாண்டியன், முதல்வர் ஜோதிராஜன் மற்றும் சமூக ஆர்வலர்கள் பங்கேற்றனர். வளரி செயல்பாடுகள் குறித்து செயல்விளக்கம் அளித்தார்.

கோவிலாங்குளம் பட்டசாமி கோயிலில் உள்ள வளரி ஆயுதங்கள்.

வளரி தடை செய்யப்பட்டது, வீட்டில் வைப்பது குற்றம் என்றதால் அதற்கு பிறகு அந்த ஆயுதம் கோவில்களில் வைக்கப்பட்டது.

9) கள்ளர்கள் என்பார் எய்யும் 'பூமராங்' என்பது திரும்பி மீண்டுவரும்

தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும் என்ற நூலில் டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை

28 தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்

மேலெறியப் பெற்ற புவியியல் நிகழ்ச்சி இற்றைக்கு ஐந்து கோடி யாண்டுகட்கு முன்னர் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்று புவியியலார் கருதுவர்.

தென்னிந்தியாவுக்குத் தெற்கில் அமைந்திருந்த லெமூரியாவிற்றான் முதன்முதல் மக்களினம் தோன்றிற்று எனவும், அவ்வினமே தமிழ்நாட்டின் ஆதிகுடிகள் எனவும் லெமூரியக் கொள்கையினர் கருதுவர். லெமூரியக் கண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்களின் வழிவந்தவர்கள் இப்போது தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இவர்களிடம் இனவொற்றுமை, மக்கள் உடல்கூறு ஒற்றுமை, மொழி அமைப்பு ஒற்றுமை ஆகியவை பல காணப்படுகின்றன. நியூஜிலாந்தில் வாழும் ஆதிகுடிகளான மேவோரி மக்களும், இத் தீவைச் சுற்றிலும் சிதறுண்டு கிடக்கும் சிறுசிறு தீவுகளில் வாழும் மக்களும் பேசும் மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும் ஒரு தொடர்பு உண்டு. இஃதன்றி, தென்னிந்திய மக்களுள் சில குலத்தினரும் மரபினரும் போற்றும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் அவர்களுள் கள்ளர்கள் என்பார் எய்யும் 'பூமராங்' என்னும் மீண்டுவரும் வேட்டைக் கத்தியையும் இந்தோனேசியாவிலும் பாலினீசியாவிலும் வாழும் ஆதிகுடிகளிடம் காணலாம். மேலும் போர்னியா தீவின் ஆதி குடிமக்களான டையாக்குகளும், ஆனைமலையின்

தென்னிந்தியாவுக்குத் தெற்கில் அமைந்திருந்த லெமூரியாவிற்றான் முதன்முதல் மக்களினம் தோன்றிற்று எனவும், அவ்வினமே தமிழ்நாட்டின் ஆதிகுடிகள் எனவும் லெமூரியக் கொள்கையினர் கருதுவர். லெமூரியக் கண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்களின் வழிவந்தவர்கள் இப்போது தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். தென்னிந்திய மக்களுள் சில குலத்தினரும் மரபினரும் போற்றும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் அவர்களுள் கள்ளர்கள் என்பார் எய்யும் 'பூமராங்' என்னும் மீண்டுவரும் வேட்டைக் கத்தியையும் இந்தோனேசீயாவிலும் பாலினீசியாவிலும் வாழும் ஆதிகுடிகளிடம் காணலாம்.

வளரியைப் பூமராங் எனும் பெயரில் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களான அபோர்ஜினியர்கள் பயன்படுத்தி வருவதாகச் கூறுகின்றன. ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்த பட்டது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் அகழ்வாய்வின் மூலம் இரண்டு மண்டை ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவ்விரண்டு மண்டை ஓடுகளை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் திராவிடரும் அபோர்ஜினியரும் சேர்ந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்ற முடிவினைக் கருதியுள்ளனர். மேலும் இங்குக் கண்டெடுத்த மண்டை ஓடுகளில் ஒன்று திராவிடருக்கும் மற்றொன்று ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளின் முன்னோருக்கும் உரியது என ஜி.எலியட் ஸ்மித் கூறியுள்ளார்.

தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும் என்ற நூலில் எட்கர் தர்ஸ்டன்

கள்ளர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போரில் வளரியைப் பயன்படுத்தியதாக எட்கர் தர்ஸ்டன் பதிவு செய்துள்ளார்.

At the present day many of the country people in the districts of Madura and Ramnad, and in parts of Tanjore and Tinnevelly, as also in the State of Pudukkottai, who indulge in hunting, use the boomerang. Thus we find Vellalas, Valliyans, Nādars (Shanars) and Muhammadans using it, though, of course, less freely than the Maravans and Kallans, with whom it is particularly identified.

தன்னரசு கள்ளர்

இப்படித் தானும் யிருக்குமந்த வேளையிலே
தன்னரசு நாட்டு தனிக்காட்டுக் கள்ளரெல்லாம்
நாட்டிலுள்ள கள்ளரெல்லாம் நலமுடனே
கூட்டமிட்டு
வான்தடியுஞ் சக்கரமும் வகையுடனே தானெடுத்து
ஈட்டிக்கோல் தானெடுத்து ஏவலருங்
கூட்டமிட்டு 1475

கிபி1650வாக்களில் திருமலை நாயக்கர் பாண்டியமன்னர்கள் முற்றிலும் அழிந்த காலத்தில் மதுரையை தனது முழுகட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர நினைக்கும் போது. மதுரை எல்லை அரணில் வாழ்ந்த கள்ளர் பெருமக்கள் நாயக்கருக்கு எதிராக கலகம் செய்தனர். அப்போது திருமலை நாயக்கரால் அவர்களை கட்டுப்படுத்தமுடியாத போது திருச்சி நாயக்கரிடம் உதவி கேட்டு வீரையன் சேர்வை மூலமாக ஒழிக்க நினைக்கிறார். இதனை பற்றி மதுரை வீரன் அம்பானை விளக்கும் போது வீரையன் சேர்வையை ஆனையூர் பத்து நாட்டு தனிக்காட்டு தன்னரசு கள்ளர் படைகள் வளரியும்,வேலையும் வைத்து சண்டையிட்டனர் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கள்ளர் நாட்டு சாமியாடி

வைத்தியலிங்க தொண்டைமான் :

சின்ன மருது காளையார்கோவிலின் கோபுரத்தை பெரிதாக கட்டியபோது வைத்தியலிங்க தொண்டைமான் அழைத்து கோபுரம் எப்படி என கேட்க இவர் ஒரு பனைமரம் அளவே உள்ளது என வேடிக்கையாக கூறினார். அதற்க்கு மருது என்ன பனைமரம் அளவா எப்படி சொல்கிறீர்கள் என வினா எழுப்ப. ஒரு வளரியை வாங்கி தான் பனைமரம் அளவு வளரி வீசுவேன் என வைத்தியலிங்க தொண்டைமான் வளரியை கோபுரத்தின் மேல் வீசி அந்த கோபுரத்தை தாண்டி வீசி எறிந்து காட்டினார் என ஒரு சம்பவம் தெரிவிக்கின்றது.

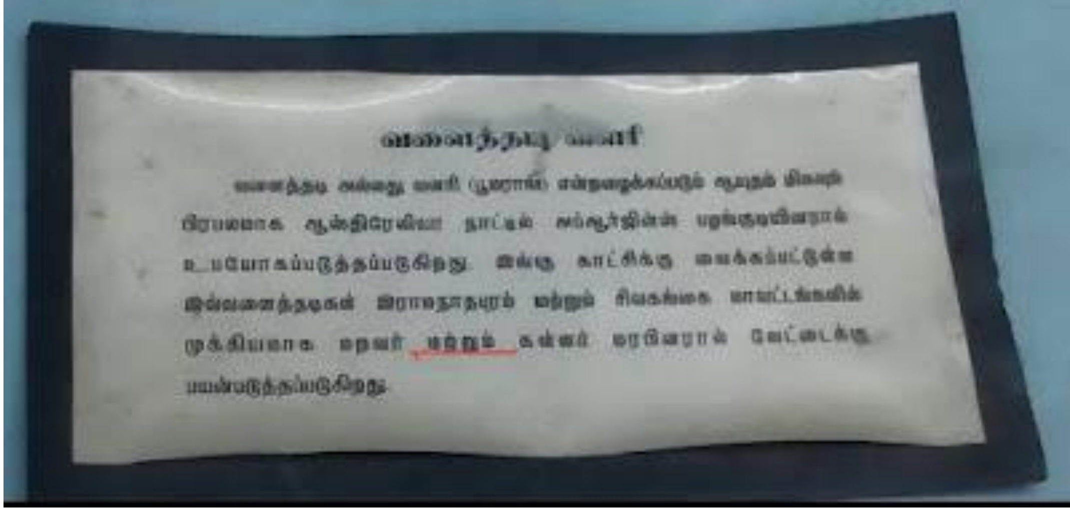
சேதுபதி மன்னர்கள்

தளசிங்க மாலையில் சேதுபதிகள் முற்காலத்து எட்டன் எனப் பெயர் கொண்ட ஒருவனோடு வளரி போர் புரிந்து அவன் தலையையே தம் வீரக்கழலில் அணிந்து கொண்டனர் எனும் செய்தியைக் கூறுகின்றது.

"விஜய சேதுபதி (கி.பி.1710-1725) மன்னர் தனது மகள் அகிலாண்டேஸ்வரியைச் சிவகங்கைக்கு மணமுடித்து அனுப்பி வைத்தபோது சீர்களில் ஒன்றாகத் தம் குலமரபு ஆயுதமான வளரியையும் அனுப்பி வைத்ததாகக் கல்வெட்டு இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (தமிழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி II, ப.43).

perfection in any other part of India. It was he, also, who first taught me to throw the spear, and hurl the collery stick, a weapon scarcely known elsewhere, but in a skilful hand, capable of being thrown to a certainty to any distance within one hundred yards. Yet this very man, I was afterwards destined by the fortune of war, to chase like a wild beast; to see badly wounded, and captured by

லண்டனில் ஒரு வளரித்தடி

"From the Marava Country (between Trichinopoly and the Sea. 'Collery' is from 'Kallar', the name of the people there"

தற்போது பிரிட்டீஷ் அருகாட்சியகத்தில் உள்ள வளரித்தடி கிபி 1879ல் Burnbull என்பவரால் அளிக்கப்பட்டது. அதில் எழுதப்பட்டுள்ள வாசகங்களே மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதாவது " இந்த வளரித்தடி திருச்சிக்கும் - கடல் பகுதிக்கும் இடையே உள்ள மறவர் நாட்டில் இருந்து பெறப்பட்டது என்றும் , கள்ளர்களின் பெயரால் இந்த ஆயுதம் ஆங்கிலத்தில் " collery stick" (கள்ளர் தடி) என அழைக்கப்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கடல் கடந்து ஐரோப்ப தேசத்தில் உள்ள வளரித்தடி கள்ளர் மறவரின் புகழை எடுத்துரைக்கிறது......

மருது சகோதரர்கள்

ஆங்கிலேயத் தளபதி கர்னல் வெல்த் என்பவர் (1795இல்) சின்னமருதுவிடம் வளரி வீசும் பயிற்சியினைக் கற்றுக்கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஜேம்ஸ் வெல்ஷ், சின்ன மருது, தனக்கு வளரி எறிவதைக் கற்றுக்கொடுத்ததாக 'ராணுவ நினைவுகள்' என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். (It was he [Chinna Murdoo] who first taught me to throw the spear and hurl the collery stick, a weapon scarcely known elsewhere, but in a skilful hand capable of being thrown to a certainty to any distance within one hundred yards) சின்ன மருது வேட்டை நாய்களைப் பழக்கி, மிருகங்களை வேட்டையாடப் பயிற்சி கொடுப்பதிலும், குதிரைகளின் தரங்களையறிந்து அவற்றிற்குப் பயிற்சி கொடுத்துப் பழக்குவதிலும் மிகுந்த திறமை பெற்று விளங்கினார்.

வளரியை பயன்படுத்தி ஆங்கிலேயர்களுடன் மருது சகோதரர்கள் சண்டையிட்டார்கள்.

இவ்வாறு சிறப்புமிக்க ஆயுதமான வளரி தற்போதும் பாதுகாப்பாகவும் கண்காட்சியாகவும் வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இராமநாதபுரம் ராமவிலாசத்தில் தொல்லறிவியல் துறையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. புதுக்கோட்டை திருக்கோகர்ணத்தில் உள்ள அருங்காட்சியகத்திலும் இவ்வளரி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நன்றி

திரு. சியாம் சுந்தர் சம்பட்டியார்

திரு. சோழபாண்டியன், ஏழுகோட்டை நாடு

திரு. சே. முனியசாமி - முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

திரு. சர்மலான் தேவர் - ***Klang Valley Mukkulathor Association***